antifa kallithea

λόγια και δράσεις για τον μαχητικό αντιφασισμό

τεύχος 3 – Απρίλης 2013

πνιγμένοι στο ποτάμι θα 'ναι ωραία θέα

ΠΟΤΕ ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ!

φωτό: antifa διαδήλωση / Καλλιθέα/ 2 Μάρτη 2013

για επικοινωνία

antifa.kallithea@yahoo.com

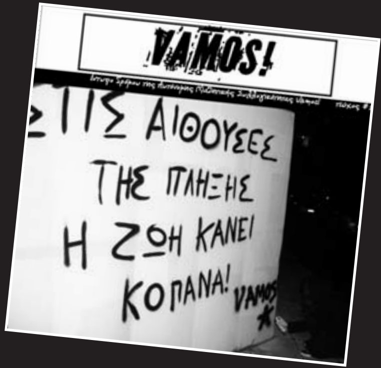
Υπήρχε παλιά μια εποχή που όλοι νόμιζαν ότι θα γίνουν πλούσιοι, ότι θα δουλεύουν άλλοι για αυτούς, ότι ο κόσμος μας θα είναι για πάντα ένας κόσμος "ευημερίας" και "ανάπτυξης". Οι ψευδαισθήσεις κατέρρευσαν και μαζί ξεπρόβαλε η πικρή αλήθεια: τα αφεντικά μας προορίζουν όλο και πιο πολύ για πέταμα. Στα σχολεία, στις δουλειές, στις γειτονιές. Όπλισαν τα μαντρόσκυλά τους και τα ξαμόλησαν στους δρόμους. Έδωσαν θάρρος στα φασιστάκια και μας τα πέταξαν στη μούρη, για να μας τρομάξουν. Μας έκαψαν τον εγκέφαλο με πρέζες και με ψηφιακά σκουπίδια. Μας στράγγιξαν συναισθηματικά, μας έκαναν βλάκες και φοβισμένους.

Εμείς που φτιάξαμε το antifa kallithea δε θέλουμε να είμαστε έτσι. Ζούμε και κυκλοφορούμε στην Καλλιθέα, είμαστε αγόρια και κορίτσια, πάμε σχολείο ή δουλεύουμε. Με τα λεφτά μας πληρώνουμε αυτό το έντυπο, με τα χέρια μας το μοιράζουμε, με το μυαλό μας πολεμάμε το σύγχρονο φασισμό, με τις καρδιές μας στεκόμαστε δίπλα σε αυτούς που έχουν φωνή αλλά δε μπορούν να μιλήσουν, στα αγόρια που δε θέλουν να γίνουν μπάτσοι, στα κορίτσια που φτύνουν τα πρότυπα ομορφιάς.

Όσο μπορούμε θα τριγυρνάμε στους δρόμους, στις πλατείες και στα σχολεία της Καλλιθέας, για να σπάσουμε το φόβο, για να βρούμε κι άλλους κι άλλες σαν κι εμάς. Τα ξαναλέμε!

_κυκλοφορούν_χέρι_με_χέρι στη_γειτονιά_της_Καλλιθέας

έντυπο δρόμου της αυτόνομης μαθητικής συλλογικότητας Vamos

1ο - 2ο - 3ο τεύχος του antifa kallithea - μοιράστηκε σε λύκεια και πλατείες της γειτονιάς

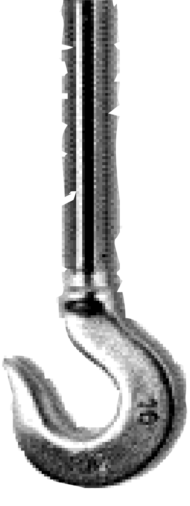

προκήρυξη που μοιράστηκε σε 5.000 αντίτυπα πόρτα με πόρτα

ΑΝΤΙ/ΛΕΞΙΚΟ

ΟΜΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ
ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Κύπρος: Παραλληλόγραμμο κουτάκι που μπαίνει κάτω δεξιά στους σχολικούς χάρτες, για να αποκρύβεται η εγγύτητά του με την Τουρκία. Η κουτοποίηση σκοπό έχει να προλάβει τη γέννηση αντεθνικών διαπιστώσεων του είδους “Πιο κοντά είναι η Τουρκία στην Κύπρο παρά το Παγκράτι στην Κυψέλη”. Άσχετα με τις αποστάσεις, η μαφία όλου του πλανήτη τη χρησιμοποιεί για τη μπουγάδα της, πράγμα που εξηγεί τι είδους πολιτικές, κοινωνικές και συναισθηματικές σχέσεις κυριαρχούν στη μαρτυρική μεγαλόνησο.

Τονουσου: Άκλιτη απειλή που εκτοξεύεται λίγο πριν πέσει η πρώτη φάπα. Ο εκτοξεύων πρέπει να την εκφέρει όντας σε πολύ κοντινή απόσταση από τον εκτοξευόμενο και να τον κοιτάει στα μάτια. Ο απειλούμενος οφείλει σχεδόν να ακουμπήσει με τη μύτη του τον εκτοξεύοντα και να του απαντήσει με το ίδιο αδιάλλακτο ύφος “καιτονουνουσου”. Σ΄ αυτό το σημείο ο εκτοξεύων θα πρέπει να αποδείξει ότι εννοούσε μέχρι κεραίας την αρχική του απειλή και να επιτεθεί σα να μην υπάρχει αύριο. Συνώνυμα: σουγμασσσ - θμκλσσσ

Γιο: Ο πασίγνωστος αρχαιοελληνικός χαιρετισμός (γεια < υγεία) στη νεοελληνική του εκδοχή. Συνοδεύεται από χάι φάιβ ή άλλη αντίστοιχη κίνηση - ένδειξη οικειότητας. Τρανή απόδειξη ότι (και) το χιπ χοπ γεννήθηκε στην Ελλάδα.

Λαός: Σοφός. Κυρίαρχος. Απαιτεί. Έχει πάντα δίκιο. Δεν ξεχνά. Είναι αντιφασίστας. Ακόμα κι όταν ψηφίζει φασίστες. Είναι καταπληκτικός. Τα κάνει όλα και συμφέρει. Να διαλυθεί στα κομμάτια του μπορεί;

Σπιτονοικοκυρά: Ανδιαστική διασταύρωση λοχία και εφοριακού. Απέθαντη, άσχημη, ανάλγητη, αδηφάγος, αλλήθωρη και πολλά άλλα από α-. Η επικοινωνία της με τον έξω κόσμο εξαντλείται στις εξής τέσσερις λέξεις: "Ήρθα για το νοίκι". Ζει μόνο κάθε πρώτη του μηνός.

Τρόικα: Τρικέφαλο τέρας της εποχής με θεϊκές ιδιότητες. Ο μύθος θέλει την τρόικα να ευθύνεται για κάθε δεινό της όμορφης χώρας μας και των όμορφων πολιτών της. Μεταφορικά η λέξη χρησιμοποιείται για να ερμηνεύσει κάθε τι το ανεξήγητο: π.χ. "Ρε μαν, μου κλέψαν το ποδήλατο!" "Ε, θα πέρναγε η τρόικα απέξω..."

ANTI/ΛΕΞΙΚΟ

13

12

Άνεργος: Το πιο διαδεδομένο επάγγελμα των ημερών. Έχει μόνιμο και συνεχές ωράριο, αποδοχές γάματα και απαιτεί πλήρη ψυχολογική και σωματική αφιέρωση. Συνώνυμο: βοηθάω τον πατέρα μου το συνταξιούχο.

Ναπαπίρι: Είδος δερματικής πάθησης που εκδηλώνεται κατά τους χειμερινούς μήνες στο πάνω μέρος του σώματος. Οι ναπαπιροπαθείς είναι κυρίως εφηβικής και μετεφηβικής ηλικίας. Εμφανίζεται σε διάφορες αποχρώσεις. Προκαλείται λόγω υπερβολικής κατανάλωσης μπάφου ή υπερβολικής έκθεσης σε ήχο κωλοπειραγμένης εξάτμισης.

Άκρα: Ιδεολογική κατασκευή μπατσικής προέλευσης που σκοπό έχει να πείσει το πόπολο ότι εμείς και οι χρυσαυγίτες είμαστε άκρα, δηλαδή το ίδιο πράγμα. Αυταπόδεικτο ψέμα, δεδομένου ότι ακραίοι είμαστε μόνο εμείς, ενώ οι χρυσαυγίτες είναι κάτι καταπιεσμένοι μπετόβλακες που προσπαθούν να γίνουν μπάτσοι, για να σταματήσουν να είναι καταπιεσμένοι.

οι δρόμοι ΦΤΙΑΧΤΗΚΑΝ για να ΠΕΡΠΑΤΑΜΕ ΕΜΕΙΣ

ΑΝΤIFA ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ
02 03 2013

Το πρωινό του πρώτου σαββάτου του μάρτη η ζωή στην πλατεία δαβάκη κύλησε κάπως διαφορετικά απ' το συνηθισμένο. Από νωρίς το πρωί είχε στηθεί μια μικροφωνική, είχαν κρεμαστεί διάφορα αντιφασιστικά πανό και οι γωνίες ήταν πιασμένες απο ομαδούλες κάτι τύπων με μαυροκόκκινες σημαίες στα χέρια. Κάποια στιγμή η πρώτη ομάδα έδωσε το σύνθημα και η πορεία κατέβηκε στο δρόμο διασχίζοντας για περισσότερο από μια ώρα τους δρόμους της Καλλιθέας. Μερικές εκατοντάδες αντιφασιστών ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των αντιφασιστικών ομάδων που διοργάνωναν την πορεία και η (κατ' εμάς) επιτυχία της (μέχρι την επόμενη μεγαλύτερη) δεν ήταν τυχαία. Γιατί είχε προηγηθεί μια συνεχόμενη antifa παρουσία τον τελευταίο χρόνο στην περιοχή που αντικατοπτρίστηκε και στην ίδια την πορεία. Γιατί δε χρειάστηκε να συμβεί κάτι για να διαδηλώσουμε σαν "απάντηση" - υπάρχουν ήδη αρκετές αιτίες. Γιατί υπερβήκαμε τις ατομικότητες και λειτουργήσαμε συλλογικά πιασμένοι σε αλυσίδες χωρίς να διαχωριζόμαστε σε "μάχιμους" και "φλώρους", άντρες και γυναίκες, δυνατούς κι αδύνατους. Συγκροτήσαμε ένα ενιαίο και οργανωμένο μπλοκ με τις δικές του σχέσεις και εσωτερική δυναμική. Γιατί άλλοι ξίνιζαν τις σκατόφατσες τους μόλις μας έβλεπαν (πάλι καλά ήταν λίγοι) και άλλοι (οι περισσότεροι) φώναζαν μαζί μας αναδεικνύοντας ξεκάθαρα το πραγματικό δίλλημα της εποχής - ή με τους φασίστες ή με εμάς. Γιατί εντέλει όπως είπε και ένας σύριος φίλος "'οι δρόμοι της Καλλιθέας είναι δρόμοι για να ζεις και όχι για nazis" (και τα λοιπά ρατσιστικά καθίκια θα προσθέταμε εμείς).

GREEK HISTORY XXX

πίσω σελίδες της ελληνικής ιστορίας

Η ΕΟΝ

Για ακόμη μία φορά θα γυρίσουμε πίσω στην εποχή του μεσοπολέμου με σκοπό να πούμε λίγα λόγια για την ίδρυση της ΕΟΝ (εθνική οργάνωση νέων) από το μεταξικό καθεστώς της 4ης Αυγούστου του 1936. Βρισκόμαστε λίγα χρόνια πριν το β παγκόσμιο πόλεμο και τα κράτη ετοιμάζονται να ξαναπλακωθούν μεταξύ τους. Τα ελληνικά αφεντικά έχοντας καταστείλει προσωρινά τους εργατικούς αγώνες και στέλνοντας ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης στην εξορία σκέφτονται πως θα εξοικειώσουν τους υπόλοιπους με την ιδέα του πολέμου. Επειδή λοιπόν στο άμεσο μέλλον διακρινόταν μόνο ο θάνατος, το ελληνικό κράτος ως μαζικός εκφραστής των αφεντικών δεν ενδιαφερόταν να επενδύσει στο εκπαιδευτικό σύστημα με σκοπό την "μόρφωση" των νέων και την παραγωγή ειδικευμένων εργατών ή ακόμα και επαγγελμάτων της ελίτ (δικηγόρους, γιατρούς, εκπαιδευτικούς). Αυτό που χρειαζόταν το ελληνικό κεφάλαιο εκείνη την περίοδο ήταν νέους, ψημένους ιδεολογικά για να σκοτωθούν στο σφαγείο του πολέμου. Τα παρακάτω λόγια είναι από τους ειδικούς του υπουργείου παιδείας του μεταξικού καθεστώτος:

"Δια της ασυλλογίστου ιδρύσεως ημιγυμνασίων και γυμνασίων... προεκλήθη η τροπή των νέων προς την κλασικήν εκπαίδευσην, με αποτέλεσμα την δημιουργία σωρείας ιατρών, φαρμακοποιών, δικηγόρων, φυσικομαθηματικών, διδασκάλων, πεινασμένων και καταδικασμένων... Προς θεραπείαν του ατόπου τούτου η κυβέρνησις προέβη εις την κατάργησιν των ημιγυμνασίων ήτις ουδέναν σκοπό εξυπηρέτη και την ελάττωσιν του αριθμού των λυκείων εις 120, ούτως ώστε οι απόφοιτοι των σχολείων να ικανοποιούν τας κοινωνικάς και κρατικάς ανάγκας χωρίς να προστίθονται στο λεγόμενο διανοητικόν προλεταριάτο".

Δώστε προσοχή στην τελευταία διατύπωση: για τις κοινωνικές και κρατικές ανάγκες, λέγαν οι διανοούμενοι του συστήματος, είναι άχρηστη η παραγωγή του λεγόμενου διανοητικού προλεταριάτου γιατί στο βάθος διαφαίνεται πόλεμος και μαζικό θανατικό. Οπότε το εκπαιδευτικό σύστημα δεν θα πρέπει να δουλεύει έτσι όπως το ξέρουμε σήμερα, αλλά σαν ένα σύστημα αποκλεισμού, καταγραφής και προετοιμασίας για το θάνατο. Πάνω σε αυτήν την ιδέα δημιουργήθηκε η ΕΟΝ. Ήταν ένας πολιτικός και ιδεολογικός μηχανισμός που στόχευε στις σχέσεις των νεολαίων έξω από το σχολείο. Σκοπό είχε την προετοιμασία τους για πόλεμο. Βέβαια τα ελληνικά αφεντικά της εποχής καταλάβαιναν ότι στοχεύοντας τις σχέσεις των νεολαίων έπαιρναν ένα μεγάλο ρίσκο: στην ουσία έπρεπε να οργανώσουν τη συνύπαρξη υποκειμένων με διαφορετική ταξική προέλευση μέσα σε μία εθνικιστική οργάνωση. Ώστε ο κίνδυνος το σχέδιό τους να τσακίσει από τα μέσα ήταν μεγάλος.

Το 90% της ελληνικής νεολαίας σταματούσε από νωρίς το σχολείο για να πάει να δουλέψει, άρα δεν είχε και χρόνο για τις εθνικιστικές μαλακίες του μεταξά. Παρόλα αυτά πολλά νεαρά μέλη της εργατικής τάξης έβρισκαν λόγους ένταξης στην ΕΟΝ α) γιατί χίλιες φορές να μαλακίζεσαι με συνομηλίκους σου παρά να δουλεύεις και β) γιατί στην ΕΟΝ μπορούσαν να διευρύνουν τις κοινωνικές τους σχέσεις και να έρθουν σε επαφή με το άλλο φύλο, γεγονός που απαγορευόταν στα σχολεία. Σημειώστε εδώ ότι υπήρχε και ένα κομμάτι νεολαίων μεσαίας τάξης το οποίο αδιαφορούσε για το λόγο του κκε μιας και αυτό που το ένοιαζε ήταν οι αφραγκίες , η οικογενειακή και σεξουαλική καταπίεση που επικρατούσε σε μία κοινωνία, στην οποία τα κορίτσια έβλεπαν την επίσκεψη στον μπακάλη σαν μοναδική ευκαιρία για σεξουαλική ανταρσία.

Πρόβλημα λοιπόν! Μεγάλο πρόβλημα για τον κύριο μεταξά και την οργάνωσή του. Νεολαίοι με διαφορετική ταξική καταγωγή, διαφορετικές εμπειρίες και κοινωνικό προφίλ έπρεπε να παραμερίσουν το χάσμα που τους χώριζε και να συνυπάρξουν σε μία οργάνωση με μιλιταριστικό χαρακτήρα και εθνικά ιδεώδη. Να συνυπάρξουν;

Δείτε λοιπόν πώς εξελίχθηκε η κατασκήνωση της ΕΟΝ σε μία παραλία της αττικής (στο ζούμπερη). Όταν έφτασαν οι νεολαίοι εργατικής προελεύσεως στην κατασκήνωση ανακάλυψαν ότι οι σκηνές τους είχαν στηθεί ξέχωρα από τις σκηνές των φοιτητών (μεσαίας τάξης). Μιας και δε μπορούσαν να καταπιούν την αδικία πλακώθηκαν στο ξύλο με τους φοιτητές, προκάλεσαν εκτεταμένα επεισόδια και ανάγκασαν την επέμβαση της φαλαγγονομίας και των ανώτερων στελεχών της ΕΟΝ. Καταλαβαίνετε τι είχε συμβεί... Από τη μια η ΕΟΝ πάσχιζε να επιβάλλει την ιδεολογική καθαρότητα, από την άλλη όμως η πάλη των τάξεων την ξεπερνούσε.

Τελικά πολλά από τα μέλη της ΕΟΝ σκοτώθηκαν στο σφαγείο του Β παγκοσμίου πολέμου, όπως ακριβώς προέβλεπε το σχέδιο. Ωστόσο, στο ιδεολογικό κομμάτι το σχέδιο τσάκισε από τα μέσα. Η ΕΟΝ, ακόμα κι αν δεν το επεδίωκε, δούλευε σαν ένα πεδίο όξυνσης των ταξικών αντιθέσεων και σαν εργαστήρι καλλιέργειας της ταξικής συνείδησης για τα χρόνια που θα ερχόντουσαν. Στο τέλος πολλά μέλη της ΕΟΝ εντάχθηκαν στον εμφύλιο με τα τάγματα ασφαλείας, αλλά όχι λιγότεροι ανακάλυψαν πολιτικούς λόγους ένταξης στον αντιφασιστικό αγώνα.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΕΝΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΣΟΥ

Κακά τα ψέματα. Ο νόμος Ραγκούση για την ιθαγένεια ποτέ δεν θα νομιμοποιούσε παρά ελάχιστους μετανάστες δεύτερης γενιάς. Κι αυτό γιατί ο νόμος περί ιθαγένειας είναι ακόμα ένα μέσο διαχείρισης ενός κοινωνικού κομματιού που είναι αστάθμητος παράγοντας. Αλλά επειδή οι έλληνες είναι πολιτισμένοι και δημοκράτες θα φτιάξουν ένα νομοσχέδιο γιατί, όπως λέει και η παροιμία, η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα.

Στο νομοσχέδιο αυτό, θα τεθούν οι προϋποθέσεις λήψης της ελληνικής ιθαγένειας. Βέβαια, οι προϋποθέσεις είναι τέτοιες που μπορεί και μερικοί από τους ντόπιους να μην τις πληρούν. Μετά, θα κάνουν παιχνίδι διάφορες θεσμικές δομές όπως το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το τελευταίο, ανεμίζοντας περήφανα το Σύνταγμα της Ελλάδος σκληραίνει τις προϋποθέσεις ακόμα περισσότερο για να μην αλλοιωθεί από τις Ανθελληνικές Ορδές Ξένων το γενετικό υλικό του Περικλή (που όλοι ανεξαιρέτως οι αυθεντικοί ελληναράδες κουβαλάνε βαθιά στις δημοκρατικές φλέβες τους). Τέλος, τώρα θα έχουμε νομοσχέδιο γιατί είμαστε δημοκράτες διάολε αν και όλα θα έχουν μείνει γύρω μας ίδια όπως τα ξέραμε. Θα έχουν μείνει όμως τα πράγματα όντως ίδια;

Όχι βέβαια. Μαζί μας μεγάλωσε μια γενιά μεταναστών γεννημένων εδώ. Κι αφού οι γονείς τους έχτισαν τα σπίτια σας, καθάρισαν τις σκάλες σας και σκάλισαν τα χωράφια σας. Αφού τα καμάρια σας γίναν πατριώτες, φασίστες και μπάτσοι και τους κυνήγησαν, έδειραν, απέλασαν και σκότωσαν. Τώρα, θα αποφασίσετε εσείς για το αν θα μείνουν στο μόνο μέρος που ξέρουν. Θα πρέπει να πάνε κόντρα στα πατροπαράδοτα ελληνικά έθιμα και κάπως να πείσουν τα αφεντικά τους να τους κολλάνε ένσημα. Δηλαδή, για να υπάρχεις πρέπει να δουλεύεις, αν δε δουλεύεις δεν υπάρχεις.

Οι έλληνες, λένε κάποιοι, δεν είναι ρατσιστές. Κι αν καμμιά φορά χασκογελάνε με κανά ανεκδοτάκι με αλβανούς ή πακιστανούς στα κρυφά, αρκεί να είναι καλά παιδιά, να τα πάνε καλά στο σχολείο και στη δουλειά. Κι όταν το παρακάνουν τότε θα σοκαριζόμαστε γιατί ουδέποτε η ταυτότητα του έλληνα ήταν συνυφασμένη με το ρατσισμό, το φασισμό, το σεξισμό. Ούτε όταν έχτισε περιουσία στις πλάτες των μεταναστών, ούτε όταν τους μαχαίρωνε τις νύχτες, και σίγουρα ούτε όταν βίαζε μετανάστριες στα ελληνικότατα μπουρδέλα. Με αυτή την πραγματικότητα ζουν οι μετανάστες.

Αυτή τη στιγμή που διαβάζεις αυτές τις γραμμές, μια ολόκληρη γενιά βρίσκει το δρόμο και τη φωνή της. Μια γενιά που όσο και να προσπαθούν να την κρύψουν ή να τη διαχειριστούν παραμένει απρόβλεπτη. Μια γενιά που γελάει με την κρίση των ελλήνων γιατί αν οι ντόπιοι έχουν ένα-δυο χρόνια άνεργοι, αυτοί έχουν μια ζωή δουλεύοντας όπου κάτσει υπό καθεστώς τεχνητής παρανομίας. Μια γενιά που, ενώ τα παιδιά των ελλήνων δεν έχουν να πληρώσουν φροντιστήρια για να μπουν σε μια καλή σχολή, μεγαλώνει και προσπαθεί με όποιον τρόπο μπορεί να μείνει σε ένα μέρος που δεν την θέλουν. Μια γενιά που εγκυμονεί μια έκρηξη που την τρέμουν και ψάχνουν να βρουν πως θα την διαχειριστούν για να μη σκάσει στα μούτρα τους.

Από τους μετανάστες δεύτερης γενιάς ζητάνε να είναι καλοί και φρόνιμοι μαθητές και από τους γονείς της να είναι καλοί και φρόνιμοι εργάτες. Τα νούμερα βέβαια αλλάζουν. Μέσα στην τελευταία δεκαετία οι προϋποθέσεις για την απόδοση ιθαγένειας σε παιδιά μεταναστών έχουν γίνει λάστιχο. Τα χρόνια παραμονής αλλάζουν. Τα ένσημα που χρειάζονται για να παραμείνεις νόμιμος αλλάζουν. Ο νόμος Ραγκούση σκιαγραφεί ένα προφίλ καλών παιδιών που θα μεγαλώσουν και θα γίνουν καλοί εργάτες, θα κρατάνε το κεφάλι σκυμμένο και δεν θα κουνιούνται παρά μόνο για να ρίξουν κλεφτές ματιές στο ελληνικό όνειρο. Τελικά, θα γίνεται όποια ρύθμιση χρειάζεται ώστε να νομιμοποιείται το ένα δέκατο περίπου των μεταναστών και οι υπόλοιποι θα κρατούνται σε ένα τεχνητό καθεστώς παρανομίας.

Spirit of 69*

Ξυρισμένα κεφάλια, εργατικά άρβυλα, τζιν για τα αγόρια - φούστες για τα κορίτσια, τιράντες και πουκάμισα. Είναι οι σκίνχεντς της Αγγλίας κάπου στη δεκαετία του 1960, που ανάμεσά τους δεν υπάρχει φασίστας ούτε για δείγμα.
Μπορεί εσύ τώρα να νομίζεις πως η παραπάνω περιγραφή αναφέρεται στο ναζί της γειτονιάς σου, όμως τα ράσα δεν κάνουν τον παπά και το σκινχεντ δεν κάνει τον φασίστα.

Πίσω στα '60s. Είναι η εποχή που στην Αγγλία καταφτάνουν οι Τζαμαϊκανοί μετανάστες. Μαζί τους φέρνουν τη ρέγγε, τη σκα και την κουλτούρα των ρουντ μπόυς. Εκεί που πάνε η νεολαία έχει τις δικές της μόδες, τους πλειοψηφικά μεσοαστούς μοντς και τους χίππιδες.Τα παιδιά της εργατικής τάξης όμως δεν μπορούν να ακολουθήσουν τους μοντς καθώς η τσέπη τους δεν τους επιτρέπει να υιοθετήσουν το μοδάτο και ακριβό στυλ. Παράλληλα, η μαλθακότητα και ο τρόπος ζωής των χίππιδων δεν τους αγγίζει, αφού οι χίππις δε δουλεύουν όπως αυτοί, έχουν οικονομική άνεση προερχόμενοι από τα μεσαία στρώματα και συνεπώς δεν τους πολυνοιάζει τίποτα. Γι' αυτό και οι νεολαίοι προλετάριοι έχουν την ανάγκη να διαφοροποιηθούν - τόσο από τους πρώτους, όσο και από τους δεύτερους. Βλέπουν ότι τους χωρίζει ένα μεγάλο και αγεφύρωτο ταξικό χάσμα.

Έτσι, ξυρίζουν τα κεφάλια τους, κάτι που τους βοηθάει τόσο στις δρομίσιες συγκρούσεις με τους μπάτσους όσο και στο να αποφεύγουν ατυχήματα στις δουλειές τους, φοράνε στενά τζιν και εργατικά άρβυλα, δείχνοντας την ταξική καταγωγή τους. Απορρίπτοντας τους μοντς και τους χιππιδες,οι χαρντ μοντς της εργατικής τάξης συναναστρέφονται με τους Τζαμαϊκανούς μετανάστες αφού ζουν στις ίδιες συνοικίες, δουλεύουν μαζί στα εργοστάσια, ανταλλάζουν συνήθειες και διασκεδάζουν μαζί στις αίθουσες χορού στους ήχους της ρεγγε, του σκα και της σόουλ μουσικής.

Απ' αυτή τη συνύπαρξη γεννήθηκε η κουλτούρα των σκινχεντς. Η δικιά τους φάση και καθημερινότητα ήταν αυτή της σκληρής δουλειάς, της διασκέδασης και της αλητείας. Δεν ήταν συνειδητά πολιτική, χαρακτηριζόταν όμως από βαθιά και αυθεντική ταξική συνείδηση, μίσος για τους μπάτσους, τα αφεντικά και τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης της πολυεθνικής εργατικής τάξης.

*ΓΙΑΤΙ ΣΚΙΝΧΕΝΤ
ΔΕ ΘΑ ΠΕΙ
ΞΥΡΙΣΜΕΝΟΣ ΝΑΖΙ

Ως εδώ καλά. Οι σκινχεντς ήταν λευκοί και μαύροι, ήταν αγόρια και κορίτσια, είχαν τη δικιά τους τρέλα που ήταν πέρα για πέρα αυθεντική και απογειώθηκε στο τέλος της δεκαετίας. Οι φασίστες όμως που κολλάνε με το σκινχεντ;
Τους φασίστες τους κόλλησαν κάπου στα μέσα του ’70, όταν το κίνημα αναβίωσε, έντονα επηρεασμένο ωστόσο από την κουλτούρα του πανκ που τότε γεννιόταν και από τον πολιτικό και οικονομικό μετασχηματισμό της βρετανικής κοινωνίας.

Έτσι πολλοί σκινχεντς απέβαλαν τον χαρακτήρα του ολντ σκουλ, στρατολογήθηκαν από ακροδεξιές οργανώσεις, άρχισαν να επιτίθενται σε Ασιάτες μετανάστες και να οικειοποιούνται αυτήν την κουλτούρα που ήταν κτήμα της πολυεθνικής εργατικής τάξης. Τα ξυρισμένα κεφάλια των καινούριων πήγαιναν πακέτο με στρατιωτικά ρούχα και αυθεντική στρατοκαυλίαση, καμία σχέση δηλαδή με το λεγόμενο “πνεύμα του ’69”. Η ειρωνεία αυτή βέβαια, έχει και συνέχεια. Τα μίντια ξεκίνησαν να λατρεύουν το θέμα των σκινχεντς, παραληρούσαν επί μέρες για τη βίαιη και ρατσιστική συμπεριφορά τους και συνετέλεσαν στην τελική ταύτιση του κινήματος με τους φασίστες, τόσο στην Ευρώπη όσο και στις Η.Π.Α.

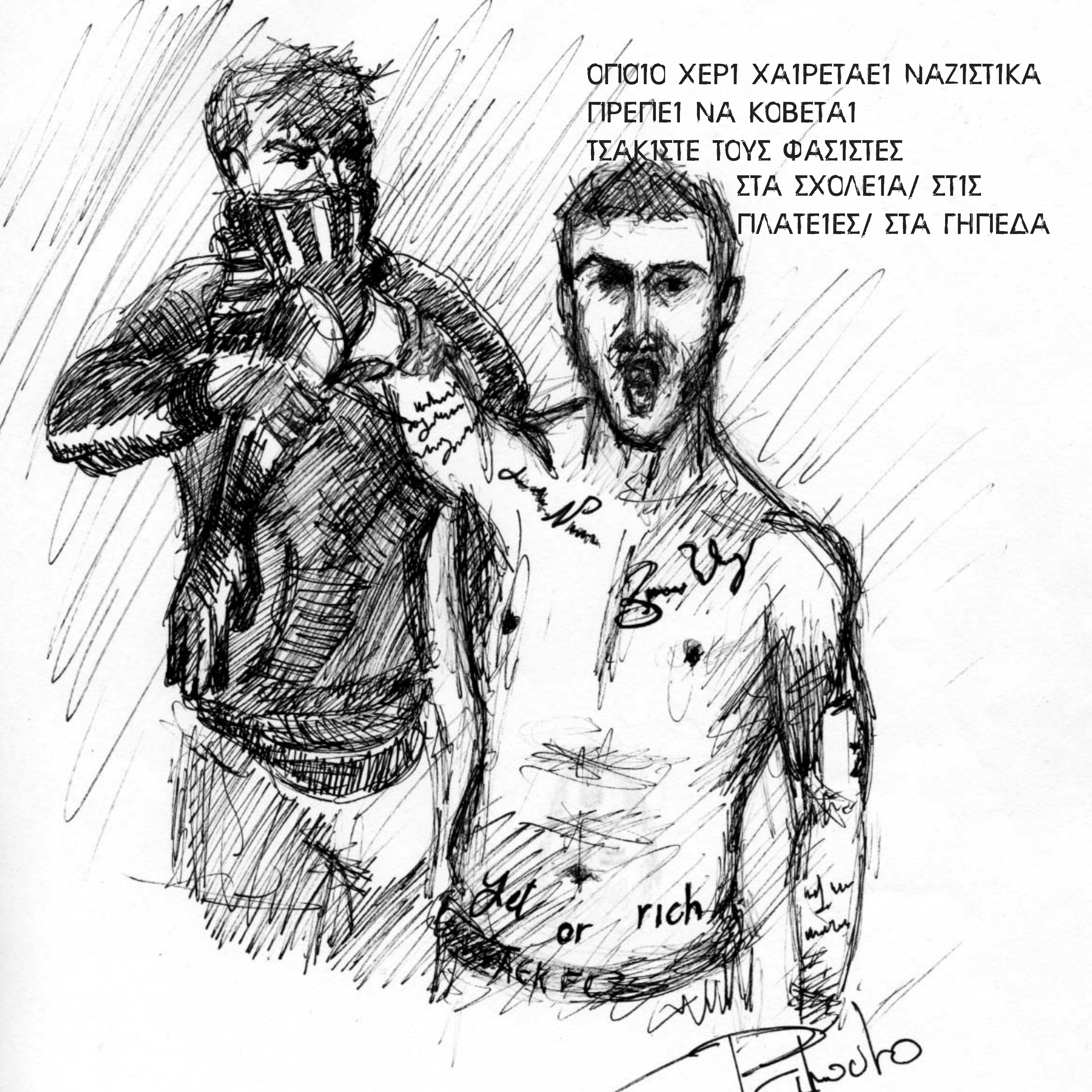
Επειδή όμως,το σκινχεντ από τη φύση του γεννήθηκε φέρνοντας κοντά τους ανεξαρτήτως φυλής προλετάριους, η φασιστική στροφή που του φόρτωσαν ήταν χτύπημα στην ίδια την ιδέα του κινήματος, στην τάξη μας και την κουλτούρα της. Οι αντιφασίστες κομμουνιστές και αναρχικοί σκινχεντς οργανώθηκαν στο δρόμο για να απαντήσουν στους φασίστες, έκαναν τις γειτονιές τους και τις συναυλίες τους πεδία σύγκρουσης και ξεκίνησαν να σπάνε τα ξυρισμένα κεφάλια των μπόουνχεντς, δείχνοντας ότι χαρακτηριστικό του κινήματος αυτού δεν είναι ο ρατσισμός αλλά η ταξική περηφάνεια και συνείδηση.

Η κουλτούρα του σκιν δεν ήταν απλώς “άλλη μία πολιτιστική ταυτότητα”. Γεννημένη στις εργατικές γειτονιές των βρετανικών μητροπόλεων ήταν μπολιασμένη με ωμή ταξική περηφάνεια. Οι σκινς αντιμετώπιζαν με γνήσια απέχθεια τους συνομηλίκους τους της λευκής μεσαίας τάξης, ειδικά μάλιστα τη χίπικη εκδοχή τους. Η απέχθεια αυτή (που συχνά πυκνά γινόταν μίσος) είχε στο κέντρο της τις σκληρές ταξικές διαιρέσεις του βρετανικού καπιταλισμού: οι χίπις σπούδαζαν στο πανεπιστήμιο - οι σκινς δούλευαν στα υπόγεια της εργασιακής διαστρωμάτωσης, οι χίπις φόραγαν ταγάρια και σανδάλια - οι σκινς είχαν αυστηρό και κοφτό ντύσιμο, οι χίπις έπιναν “ένα ποτήρι ακριβό κρασί” - οι σκινς έπιναν κουβάδες με μπύρα. Εν πάση περιπτώσει αν ακόμα δεν έχετε πειστεί για το μέγεθος των διαφορών, ρίξτε μια ματιά στα βλέμματα της φωτό...

Ένα απ’ τα αμέτρητα ραφτά του antifa skinhead κινήματος. Μπότες, γυρισμένα ρεβέρ κι όπως λέει και το σλόγκαν “σκίνχεντ ενάντια στις ρατσιστικές προκαταλήψεις”.

ΟΠΟΙΟ ΧΕΡΙ ΧΑΙΡΕΤΑΕΙ ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΒΕΤΑΙ
ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ
ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ/ ΣΤΙΣ
ΠΛΑΤΕΙΕΣ/ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ